

Høringsinnspill

Forskrift om midlertidig tilskudd til kulturarrangører som følge av covid-19 - stimuleringsordning for kultursektoren 1. oktober - 31. desember 2020

Vi i Norske Konsertarrangører mener det er svært positivt at regjeringen så tydelig anerkjenner at koronakrisen på ingen måte er over for aktørene i kunst- og kulturfeltet. Stimuleringsordningen for høsten og forslaget om en videreføring i statsbudsjettet for 2021 vil kunne bidra til å skape ny aktivitet for både musikkbransjen og musikkfrivilligheten. Dersom stimuleringsordningene treffer godt nok vil de kunne sette aktørene i stand til å beholde arbeidsplasser og verdifull kompetanse. Vi vet at våre medlemmer mer enn noe annet ønsker å kunne arrangere konserter igjen.

Overordnet tilbakemelding til forskriften

Ut fra utkastet til forskrift alene er det grunnleggende uklart for mange arrangører hva de faktisk kan søke om i denne ordningen. Vi har oppfattet Kulturdepartementet dithen at ordningen skal muliggjøre å budsjettere med og planlegge og gjøre opp for arrangementer tilnærmet lik en normalsituasjon. Denne intensjonen bør tydeliggjøres, og vi henviser her til vårt forslag om endring av § 2.

Slik vi leser forskriften legges det opp til at man må planlegge konserter uten å vite om man får støtte og eventuelt hvor mye. Det gjør kontraktsinngåelser og prissetting nærmest umulig. Usikkerheten vil kunne føre til at veldig mange ikke søker i det hele tatt, og dermed at vi ikke oppnår den aktiviteten som bransjen og Kulturdepartementet har et felles ønske om. Etter å ha stått i krisen i mer enn syv måneder er det få eller ingen helårsarrangører som kan ta økonomisk risiko nå. Forutsigbarhet er derfor en forutsetning, og for mange vil også likviditet være et tema.

For å kunne gi arrangørene den nødvendige forutsigbarheten må søknadsbehandlingen i størst mulig grad være sjablongmessig, rask og inneholde få muligheter for skjønnsmessige utslag. Arrangørene bør etter en rask prekvalifisering kunne få utbetalt et forskudd for å tilføre nødvendig likviditet til planlegging og arrangementsproduksjon.

Rent prinsipielt mener vi at dette ikke er tidspunktet for å utsette arrangørene for skjønnsmessige kunst- og kulturfaglige vurderinger. Vi opplever at stimuleringsordningen slik den fremgår av forskriften er lagt for tett opp til Kulturrådets arrangørstøtteordninger. Hittil har krisetiltakene i kulturfeltet hatt størst fokus på å hjelpe bransjeaktørene som i utgangspunktet ikke søker seg til eller kvalifiserer for kulturpolitiske virkemidler. Det bør også stimuleringsordningen legges til grunn.

Merknader/kommentarer til de ulike paragrafene

§ 2 Formål

- «Formålet» bør endres til «formålene» slik at innledningen lyder «Formålene med ordningen er»
- For at ordningen skal fungere i henhold til hensikt og formål bør følgende (uthevede) presisering legges til i punkt b:

å stimulere til økt aktivitet i hele kulturarrangementets verdikjede gjennom at tilskuddsmottakere **forpliktet til å engasjere og overholde økonomiske forpliktelser overfor parter og underleverandører iht. alminnelig bransjepraksis for kulturarrangementer og forventet publikumskapasitet i normalsituasjon.**

- Gitt andre punkt bør det settes en øvre grense for hva som defineres som normalsituasjon i denne konteksten. På denne måten øker man forutsigbarheten med tanke på størrelsen av produksjoner som vil bli funnet skjønnsmessig forsvarlig innenfor ordningens rammer. Her foreslår vi rent konkret å begrense dette oppad til arrangementer som normalt ville ha hatt inntil 4 000-5 000 publikummere.

§ 3 Hvem som kan få tilskudd

- Det kan lett bli en diskusjon om hvem som er «arrangør som har hovedansvar», særlig i tilfeller der promotør og venue samarbeider om et arrangement. Vi ser også klare praktiske utfordringer knyttet til det på skulle planlegge en turné slik forskriften er innrettet nå. Dette knytter seg også til vårt forslag til endring av § 7.
- Det er svært positivt at det åpnes for at også kulturhus som er organisert som del av en kommune kan søke, men det kan med fordel presiseres at dette gjelder alle avarter av organisering for denne gruppen arrangører.
- I punkt e) presiseres det at arrangører som tidligere har mottatt midler fra Kulturdepartementets andre støtteordninger som følge av covid-19 ikke kan søke nytt tilskudd til samme arrangement under denne ordningen. Men hva da med de arrangementene som er flyttet og som potensielt vil ha et lavere publikumsantall enn tidligere antatt på grunn av smittevernsrestriksjoner (nå særlig aktuelt for arrangører i Oslo)?

§ 4 Hva det kan gis tilskudd til

- Mange privatfinansierte arrangører reagerer på at det ifølge forskriften kun kan gis støtte til arrangementer som er budsjettet med driftstap. Når de forventes at arrangørene skal betale ordinære honorarer til artister og underleverandører må også arrangørene kunne budsjettere med ordinære overskudd. Det bør altså være tillatt med et visst dekningsbidrag, slik at arrangøren får dekket noen av sine faste kostnader, på linje med artister og underleverandører. Det vil imidlertid være forståelig om det i ordningen settes et tak på dette dekningsbidraget.
- I forlengelse av dette innspillet er det et vesentlig poeng at mange helårsarrangører finansierer mindre, smalere konserter med overskuddet fra større konserter med bred publikumsappell.

§ 5 Krav om varsling av og samtykke til vesentlige endringer

- Dette punktet kan være vanskelig å forholde seg til. Hva er *vesentlige endringer*? I tilfeller der arrangører får pålegg fra myndighetene, for eksempel i form av nye smittevernrestriksjoner, kan det umulig være hensiktsmessig at alle skal kontakte Kulturrådet om dette.

§ 6 Krav om rapport, regnskap og oppbevaring av opplysninger

- Pålegg om revisjon av regnskap for omsøkte arrangement bør frafalles. Denne type prosjektrevisjon vil være kostnadskreven og et innebære betydelig merarbeid. Man risikerer også at store deler av tildelingene vil spises opp av revisjonshonorar, i tillegg til at revisjonen i begrenset grad vil gi relevant informasjon. Sekundært bør beløpsgrensen for revisjon heves betydelig, for eksempel til én mill.kr. Det er imidlertid rimelig at tilskuddsmottaker forpliktes til å ettersende revidert årsregnskap, samt at Kulturrådet innvilges kontrolladgang i en periode etter rapportering.
- Vi forutsetter at det er tilfredsstillende for Kulturdepartementet at man forholder seg til regnskapslovens bestemmelse om at dokumentasjon skal oppbevares i fem år.

§ 7 Krav til søknaden

- Her bør det også fremkomme at **én** arrangør kan søke samlet om tilskudd til ett eller flere arrangementer.

§ 8 Søknadsbehandlingen

- Vi mener at følgende formulering bør endres i forskriften:

Norsk kulturråd fastsetter tilskuddet etter en skjønnsmessig helhetsvurdering. I vurderingen skal det legges vekt på formålet med tilskuddsordningen, med særlig vekt på god geografisk spredning, mangfold av kulturuttrykk, og at kulturtilbudet oppleves som tilgjengelig og relevant for publikum.

Vi innser at det er behov for skjønnsmessig vurderinger basert på at ordningen er rammestyrkt, og ikke rettighetsbasert. Men slik det fremstår i utkastet til forskriften gir dette en betydelig uforutsigbarhet og usikkerhet til søkere av ordningen. Det fremstår også svært uklart hvordan blant annet «tilgjengelig og relevant» skal vurderes i denne sammenhengen. En slik vurdering vil trolig forlenge saksbehandlingstiden betydelig og dermed virke kontraproduktivt sett opp mot hensikten med ordningen. Vi foreslår derfor følgende justering:

Norsk kulturråd fastsetter tilskuddet etter en skjønnsmessig helhetsvurdering. I vurdering skal formålet med tilskuddsordningen veie tyngst. Av hensyn til arrangørenes gjennomføringsmuligheter bør søknader primært innvilges fullt ut eller avslås. I tillegg kan det legges vekt på helhetsvurderinger som god geografisk spredning og tilgjengelighet for publikum.

- Videre fremstår det rimelig at Kulturrådet gis tilgang til å gjøre en skjønnsmessig vurdering av kostnadsnivået, men en eventuell avkortning bør først skje etter at søker er gitt anledning til å sannsynliggjøre den omsøkte kostnaden ved hjelp av for eksempel historisk dokumentasjon.

§ 11 Stansing og tilbakebetaling

- Dette bør kun gjelde så lenge arrangøren selv kan klandres for manglende gjennomføring, og vi mener at *forsett eller grov uaktsomhet* bør legges til i punkt a.

Momenter som ikke er ivaretatt i utkastet til forskrift

Vi kunne ønske oss at det sies noe i forskriften om at økte kostnader ved produksjon kan ivaretas i budsjetteringen og dermed omsøkes. Det vil være en forutsetning for mangeå tilpasse og oppgradere lokaler i gjenopptakelse av konsertvirksomhet.

Avslutningsvis; Tilbakemeldingene fra både våre egne medlemmer og aktører i feltet for øvrig tilsier at få arrangører vil kunne ta risikoen det er å iverksette arrangementer med tap før de har fått innvilget søknad om stimuleringsmidler. Derfor er vi usikre på i hvilken grad stimuleringsordningen vil kunne gi ønsket resultat i denne perioden. Vi ser likevel på tiltaket som svært positivt, forutsatt at det gjøres enkelte viktige justering i innretningen. Stimuleringsordningen vil også bli avgjørende i 2021.

Med hilsen,

Tone Østerdal,

daglig leder i Norske Konsertarrangører – www.konsertarrangor.no

Norske Konsertarrangører er interesse- og kompetanseorganisasjonen for arrangørfeltet, med mer enn 420 medlemmer over hele landet, fordelt på festivaler, klubber, spillesteder, konsertforeninger, studentsamfunn og kulturhus. Medlemmene våre dekker alle musikkjangre, og fordeler seg ca. 50/50 mellom frivillige foreninger og stiftelser (musikkfrivilligheten) og bransjeaktører (musikknæringen). Vår felles visjon er Gode konsertopplevelser til alle!, og Norske Konsertarrangørers hovedarbeidsområder er kompetanseutvikling, interessepolitikk og medlemsservice.